

[Jensen (Gørding).]

brydelse. Den gamle Lovs strenge Bogstav stod og staar endnu i Dag skræmmende for Udførelsen af det, som under den nye Lov vil være fuldt tilladeligt.

At Lægestanden i sin Helhed og da specielt Sygehuslægerne, som bliver dem, der faar den afgørende Indflydelse paa Lovens Anvendelse, skulde være principielle Modstandere af Regeringens Lovforslag, det tror jeg ikke paa. Den danske Lægestand vil sikkert loyalt bære den Byrde, som dette Lovforslag paalægger dem, og den vil sikkert tage det Ansvar paa sig, som bliver nødvendigt for, at den kan bringe ulykkelige, virkelig ulykkelige, den Hjælp, de har Krav paa, og som Loven giver dem Ret til.

Blandt meget andet, der har glædet og bestyrket mig i denne min Tro, skal jeg tillade mig at anføre Overlæge ved Diakonissestiftelsen, Dr. med. Arne Johannessens varme Tilslutning til Lovforslaget, udtalt i „Kristeligt Dagblad“ for 13. ds., og den Anerkendelse, han dér yder den højtærede Justitsminister. Men yderligere føler jeg Trang til at yde Overlægen min Anerkendelse for den uforbeholdne Udtalelse om social Hjælp for de Mødre og Børn, der som Følge af den sociale Indikations Fjernelse fra Regeringsforslaget skal hjælpes ad denne Vej, for at de kan føre deres Svangerskab igennem, ligesom jeg samtidig paaskønner den Appel, Overlægen retter til sine Meningsfæller og for Resten til alle om at hjælpe uden Karrighed baade gennem det offentlige og ved privat Initiativ. Der er Grund til at bringe saavel Bladet som denne Artikels Forfatter Tak for den virkelig kristelige Tanke, den er et Udtryk for. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse Artiklens Slutningsbemærkninger, der har en Adresse langt ud over denne Sal. De lyder saaledes:

„Vi bør alle være med til 1) at støtte Lovgivningen i Arbejdet for social Hjælp til de fattige Mødre og Børn uden at hyle over forøgede Skatter til saa berettigede Formaal, 2) efter Evne hjælpe det filantropiske Arbejde, der følger de samme Maal, 3) ændre Indstillingen over for den ugifte Moder, respektere og støtte hende, naar hun føler Ansvar over for sit Barn, og 4) hindre Afskedigelse af saavel gifte som ugifte Kvinder, der skal være Mødre.

— Der er al Grund til at sætte ind med virkelig Hjælp, baade fordi den tiltrænges saa haardt, og fordi en sund opvoksende Slægt er Samfundets bedste Aktiv, uanset om den er udgaaet fra den velstillede eller fattige Befolkning.“

I Tilslutning til det ovenfor anførte vil jeg og mit Parti gaa praktisk ind for Oprettelsen af de foreslaaede Seksualklinikker, der, rigtigt drevne, vil kunne faa en overordentlig stor Betydning for vor Ungdoms hele Indstilling til hele Seksualproblemet. Vi vil støtte af al vor Evne Opretelse af Vuggestuer, Børneasyler og Børnehaver, alt, hvad der kan hjælpe uden om Svangerskabets Afbrydelse, da dette af os anses for en Ambulanceforanstaltning, der kun i den øjeblikkelige fortvivlede Situation bør bruges, men Hovedvægten bør nu og i al Fremtid lægges paa at tilvejebringe saadanne Samfundsforhold, at enhver sund og normal Kvinde bør have Mulighed for at gennemføre sit Svangerskab, føde sit Barn og opdrage det.

Endvidere ønsker vi at henstille til dette Lands Mødre, at disse, naar Børnene naar den Alder, hvor de enten selv spørger eller Forældrene skønner, at nu er Tiden inde til, at man ikke længere kan holde skjult for dem Hemmeligheden ved Livets Tilblivelse, da paa det rette Tidspunkt vil give Barnet de nødvendige Oplysninger og herigennem skaane Barnet for megen Fortræd, naar det ellers, ofte gennem mindre renlige Kilder, skaffer sig disse Oplysninger. Om Skolerne ogsaa her har en Opgave at løse, vil vel i høj Grad afhænge af, om der findes dertil egnede Lærerkrafter.

I denne Forbindelse betragter jeg det desværre som min Pligt at pege paa et Forhold, der vist nu ikke længere kan gaa upaataalt hen. Lægeuddannelsen er endnu paa dette Omraade ikke naaet længere, end at de vendende Læger det sidste halve Aar, før den afsluttende Eksamen maa tages, skaffer sig den fornødne kliniske Uddannelse og Undervisning i antikonceptionelle Midlers Brug og disses rette Anvendelse paa en privat Læges private Klinik. Jeg finder det i høj Grad beklageligt, at den unge Læge ikke ved det medicinske Fakultets Foranstaltning modtager den fornødne Undervisning paa dette Omraade; den Fejl maa vi snarest have rettet.